

بررسی دیجیاتو: ساعت هوشمند ASUS ZenWatch، به سبک آیین ذن - دیجیاتو

عماد ساعدی | جمعه، ۱۴ فروردین ۱۳۹۴

روز به روز ساعت های هوشمند بیشتری به بازار می آیند و ما در عجبیم که این ها واقعاً به چه دردی می خورند؟ در رادیو، کارشناسی داشت می گفت: «موج خرید ساعت های هوشمند به کشور ما هم آمده اما چیزی جز مدگرایی نیست، نخرید.» که البته تا حدودی هم حق داشت. ساعت های هوشمند فعلی نه تنها هوشمند نیستند، بلکه ساعت هم نیستند؛ از وظیفه اصلی خودشان طفره می روند.

اما صبر کنید؛ شاید ZenWatch ایسوس حرفی برای گفتن داشته باشد. همه که از همان اول عالی نبودند، مرحله به مرحله باید پیش رفت. بالاخره بعد از مدت ها شاید ذن واچ همان ساعت هوشمندی باشد که در انتظارش بودید، با طراحی عالی، کیفیت ساخت بالا و البته کمی هم کارایی. می دانید، ذن واچ یک «ساعت» است؛ یک ساعت واقعی.

در ادامه با بررسی [دیجیاتو](#) همراه باشید.

طراحی

هر کسی ذن واچ را برای اولین بار دید، شگفت زده شد، حتی بیشتر از دیدن [Moto 360](#). این ساعت با آدم حرف می زند و ایسوس در طراحی آن به تمام معنا گل کاشته. در حقیقت طراحی ذن واچ است که آن را از دیگر ساعت ها متمایز می سازد و به آن شخصیت می بخشد. ذن واچ ساعتی است که دوست دارید آن را روی دست خود ببندید، حتی بدون این که به قابلیت هایش اهمیت بدهید.

اگر بخواهیم کیفیت ساخت ذن واچ را توصیف کنیم، آن را در رتبه اول تمام ساعت هایی که تا به حال بررسی کرده ایم، قرار می دهیم. از مواد با کیفیتی در بدنه آن استفاده شده که علاوه بر استحکام، حس یک محصول بسیار لوکس را به شما می دهد. ظرافت و دقت وسواس گونه ای نیز در کنار هم قرار دادن قطعات دیده می شود. البته می توان شباهت هایی را بین طراحی این ساعت و اپل واچ دید اما هر کدام برای خود شخصیت جداگانه ای دارند.

ساعت، بدنه ای فلزی دارد و دور آن با نواری مسی رنگ پوشیده شده است. خود ایسوس این رنگ را طلایی رُزی (Rose Gold) می نامد. ساعت، ضخامت و وزن کمی دارد و نسبت به دیگر رقبا از شرایط مطلوبی برخوردار است. دیگر از دکمه ها و چراغ های عجیب و غریب زیر ساعت هم خبری نیست. همه کارها با صفحه لمسی صورت می گیرند و فقط یک دکمه سخت افزاری آن هم در زیر دستگاه برای مواقع اضطراری در نظر گرفته شده است.

بگذارید کم تر تعریف کنیم. اگرچه طراحی ساعت بسیار زیباست، اما نمایشگر حاشیه زیادی دارد. دور نمایشگر توسط یک بخش خاکستری رنگ که دارای الگویی با خطوط راه راه است پوشیده شده که ظرافت دستگاه و دقت ایسوس را نشان می دهد اما بهتر بود این حاشیه کمتر می شد.

اما برسیم به بند ذن واچ. ایسوس از چرم ایتالیایی برای بند ذن واچ استفاده کرده است. این بند احساسی عالی به شما می دهد و با بستن ساعت، راحتی را برای مچ شما به ارمغان می آورد. اندازه ساعت نیز مناسب است و به راحتی روی مچ های کوچک و بزرگ جا می شود.

مدلی که در اختیار ما قرار داشت، به بند قهوه ای خوشرنگی مجهز بود. بندهای دیگری نیز به رنگ های قهوه ای روشن، آجری و قهوه ای سوخته برای آن موجود هستند. ذن واچ از بند با استاندارد 22 میلیمتر پشتیبانی می کند و می توانید بندهای دیگر را نیز روی آن نصب کنید. البته ما بعید می دانیم شما بند اصلی ذن واچ را دوست نداشته باشید.

برای راحتی بیشتر، ایسوس از بند قفل دار استفاده کرده است. تنها با فشردن یک دکمه، بند ساعت باز می شود. تعیین درجه آزادی بند نیز با قفل متحرک امکان پذیر شده است. روی قفل، فلز برس خورده ای قرار دارد که رویش نوشته ASUS.

کار ایسوس قابل تحسین است. ما دوست داشتیم بند چرمی، نرم تر بود، مانند بند موتو 360. بند ذن واچ کمی سفت است. سخت بودن بند و قفل پیوسته ای که همواره دو بند را به هم متصل نگه می دارد باعث می شود نتوانید ساعت را به صورت تخت قرار دهید و همواره مجبور خواهید شد آن را از کنار روی میز بگذارید. البته قفل باز می شود اما تأثیری در نحوه قرار گیری ساعت ندارد.

در نهایت باید بگوییم ایسوس در طراحی ذن واچ عالی عمل کرده و می توانیم از آن به عنوان یکی از بهترین طراحی ها بین ساعت های هوشمند یاد کنیم. ما شیفته طراحی ذن واچ شدیم. جالب است بکه این ساعت با چنین طراحی و مواد بسیار با کیفیتی در کشورهای خارجی به قیمت 199 دلار به فروش می رسد و در آنجا ارزش خرید بالایی دارد.

نمایشگر

ایسوس خیلی به نمایشگر AMOLED ساعتش می بالد. ذن واچ دارای یک نمایشگر 1.63 اینچی است که با بهره گیری از پنل آمولد، به خوبی از پس تولید رنگ های پویا و کنتراست عمیق بر می آید. به خصوص وقتی که نمایشگر به حالت آماده باش می رود، کنتراست بالا به خوبی خودش را نشان می دهد و نمی توانید مرز بین نمایشگر و حاشیه اطراف آن را تشخیص دهید. روی نمایشگر نیز با شیشه منحنی گوریلا گلس 3 پوشانده شده است.

بعضی شرکت ها فرم مستطیلی و بعضی دایره ای را برای نمایشگر ساعت خود انتخاب کرده اند. ایسوس بین این دو را برگزیده است. ذن واچ نمایشگری مستطیلی دارد که گوشه های آن گرد هستند و با طراحی ساعت، همخوانی دارد. طبق تحقیقات دانشمندان، انسان به طور ذاتی از منحنی خوشش می آید. ایسوس نیز این نکته را در نظر داشته و با منحنی های زیبای ذن واچ، فضا سازی خوبی انجام داده است.

یکی از مشکلات نمایشگر، مشخص بودن پیکسل ها است. روزلوشن این نمایشگر، 320 در 320 پیکسل است و با چگالی 278 پیکسل در اینچ، اصولاً نباید پیکسل ها این چنین واضح باشند. به نظر می رسد ایسوس برای نمایشگر از چینش ماتریس PenTile استفاده کرده که این اتفاق افتاده است. دلیل این کار را می توان مصرف انرژی کم تر دانست.

خوانایی ضعیف زیر نور مستقیم خورشید را می توان از دیگر مشکلات نمایشگر ذن واچ دانست. همچنین به دلیل نداشتن سنسور نور، روشنایی صفحه نیز همواره ثابت است و باید دستی آن را تغییر دهید. عجیب است که نمایشگر ذن واچ با این همه حاشیه، یک سنسور نور ندارد و آن وقت موتورولا، نمایشگر دایره ای موتو 360 را به خاطر سنسور نور از فرم انداخته است.

در کل نمی توان تعریف زیادی از نمایشگر کرد. نکته مثبت آن، کنتراست بالا است و در عوض ایرادات مختلفی دارد که پیکسلیزه بودن آن، بیش از همه به چشم می آید. ما هنوز نمایشگر OLED [ال جی G Watch R](#) را برترین نمایشگر بین ساعت های هوشمند می دانیم.

کارایی

از نظر کارایی، ذن واچ نیز مانند دیگر ساعت های هوشمندی اندرویدی است. خودش به تنهایی ناتوان است و وابستگی بسیاری به تلفن هوشمند دارد. نوتیفیکیشن ها به صورت کارت هایی نمایش داده می شوند و اساس رابط کاربری، حرکت های کششی سوییپ هستند. دستورات صوتی نیز با دقت بالایی دریافت می شوند. اما گوگل Android Wear را آنقدر انعطاف پذیر نساخته تا شرکت ها بتوانند تغییرات مورد نظرشان را در آن اعمال کنند.

با این وجود ایسوس سعی کرده با تهیه چند اپلیکیشن، کمی بر کارایی ساعت هوشمندش بیفزاید. برخلاف بسیاری از ساعت های هوشمند که عملیات کنترل پخش موسیقی را بسیار افترض انجام می دهند، ذن واچ بدون نقص از پس انجام این کار بر می آید. بنابراین دیگر نیازی نیست وقتی که در تاکسی یا مترو یا در حال ورزش کردن هستید، مدام تلفنتان را برای عوض کردن آهنگ از جیبتان در بیاورید.

علاوه بر اپلیکیشن Android Wear، ایسوس اپلیکیشن جداگانه ای به نام Asus ZenWatch Manager برای ساعت هوشمندش ساخته که در حقیقت ویژگی های متمایز این ساعت را در خود نهفته دارد. با این اپلیکیشن می توانید واچ فیس های زیبا و مختلف را شخصی سازی و بر روی ساعت نصب کنید. بعضی از این واچ فیس ها، اطلاعات مفیدی از جمله تاریخ، تماس های از دست رفته، آب و هوا، تعداد قدم های پیموده شده و تاریخ را یک جا نمایش می دهند. قابلیت هایی مانند پیدا کردن تلفن با استفاده از ساعت و برعکس و کمک اضطراری (SOS) نیز در این اپلیکیشن وجود دارد.

با استفاده از اپلیکیشن Asus Wellness که ویژه سلامتی ساخته شده، می توانید امور ورزشی خود را زیر نظر بگیرید. یکی از این موارد، ضربان قلب است که در ذن واچ به شیوه متفاوتی گرفته می شود. برخلاف دیگر ساعت های هوشمند دارای سنسور ضربان سنج که دارای یک سنسور بزرگ به همراه چراغی در زیر خود هستند، در ذن واچ خبری از این موارد نیست. می توانید از بدنه فلزی، کمال لذت را بردی و هر موقع که نیاز به ضربان قلب داشتید، پس از اجرای اپلیکیشن مذکور در ساعت، دو انگشتان را در کناره های نمایشگر بگذارید.

البته این روش به دقت دیگر ساعت های هوشمند عمل نمی کند و نوسان زیادی دارد. قابلیت های دیگری مثل تبدیل نمایشگر به چراغ قوه با رنگ ها مختلف و استفاده از ساعت به عنوان کنترل از راه دوربین نیز وجود دارند که دومی از طریق اپلیکیشن ZenWatch Remote قابل

دسترسی است و می تواند برای گرفتن خودنگاره (سلفی) پرکاربرد باشد.

ذن واچ نسبت به دیگر ساعت های هوشمند، از چپ قدرتمندتری بهره می گیرد. همه این قابلیت ها با استفاده از چپ اسپندراگون 400، 512 مگابایت رم و پردازنده دو هسته ای 1.2 گیگاهرتزی به خوبی انجام می شوند.

باتری

یکی از ویژگی هایی که ایسوس در تبلیغات ذن واچ مانور زیادی روی آن داد، باتری بود. آن ها می گفتند که باتری ذن واچ بهترین است و 2 روز کامل دوام می آورد. خب، اینطور نشد. البته ایسوس تلاشش را کرده و نشانه هایش را به وضوح می بینیم: نمایشگر AMOLED آن هم با چینش PenTile و باتری با ظرفیت 369 میلی آمپر که از موتو 360، 49 میلی آمپر بیشتر است.

ذن واچ کمی بیشتر از 1 روز دوام می آورد اما به دو روز نمی رسد. بنابراین عملاً مجبور خواهید شد که هر شب آن را شارژ کنید. مثل بقیه ساعت هوشمند، این یکی نیز از طریق پین های طلایی زیر دستگاه شارژ می شود. قاب شارژ ذن واچ با دیگر ساعت ها کمی متفاوت است و به جای خاصیت آهنربایی، ساعت در آن قرار می گیرد و قفل می شود.

ایسوس به مشکل قرار نگرفتن ساعت به صورت تخت روی سطوح آگاه بوده و راه حلش را در همین قاب شارژ قرار داده است. کناره آن از ساعت محافظت می کند و با حالت لاستیکی ماندنش، از سر خوردن دستگاه حین شارژ شدن جلوگیری به عمل می آورد.

جمع بندی

معیارهای اصلی یک ساعت هوشمند خوب را می توان در 4 ویژگی خلاصه کرد: نمایش زمان به صورت ساده و قابل فهم، دسترسی سریع و راحت به نوتیفیکیشن ها، باتری با ماندگاری بالا که حداقل یک روز کامل دوام بیاورد و قابلیت های جانبی. ذن واچ نه تنها همه این ها را یک جا دارد و به صورت قابل قبولی در اختیار شما می گذارد، بلکه طراحی زیبایی نیز دارد. دیگر چه می خواهید؟

البته که شما یک ساعت هوشمند را به خاطر طراحی اش نمی خرید چرا که ساعت های آنالوگ بسیار زیبایی در ساعت فروشی ها وجود دارند. اما ذن واچ اینطور نیست، می توانید آن را به

خاطر طراحی اش بخرید، نه به خاطر هوشمند بودنش. خودمان را گول نزنیم؛ می دانیم که مفهومی با عنوان ساعت هوشمند «کاربردی» وجود ندارد و ذن واچ لطف کرده و چند قابلیت مفید با خودش دارد.

بنابراین می توانید با خیال راحت، این ساعت را به خاطر طراحی خوب و البته کمی هم کاربردی بودنش بخرید. ذن واچ یکی از بهترین ساعت های هوشمند موجود در بازار است و از دیجیاتو نمره قبولی می گیرد. ایسوس با نگاه ژرفی که به ذن واچ داشته، به خوبی آیین ذن را ادا نموده است.

ذن واچ در فرنگ 199 دلار است و بدون چون و چرا ارزش خرید را دارد. اما در ایران قبل از خریدش کمی نیازهایتان را سبک و سنگین کنید. اگرچه در بازار ایران قیمت واقعی اش را ندارد، اما باز هم نسبت به دیگر رقبا از قیمت قابل قبول تری برخوردار است.

Asus ZenWatch به قیمت 1 میلیون و 160 هزار تومان در بازار به فروش می رسد.

[دیجیاتو](#)